

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 246 /ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 23.07.2014

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍຮູບເງົາ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສີ່ມວນຊົນ ສະບັບເລກທີ 01/ສພຊ, ລົງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008;
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ມີນາ 2014 ສະບັບເລກທີ 03/ລບ, ລົງວັນທີ 07 ເມສາ 2014;
- ອີງຕາມ ຫ້າງສີສະເໜີ ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບເລກທີ 315/ຖວລ, ລົງວັນທີ 05 ມິຖຸນາ 2014.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ :

ໝວດທີ 1
ບົດບັດຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ການົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ ເພື່ອຮັບປະກັນສິດ ແລະ ພັນທະຂອງການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວດໍາເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຮູບເງົາເປັນລະບົບ ແລະ ເອກະພາບໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ວຽກງານຮູບເງົາເປັນພາຫະນະອັນໜຶ່ງ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມມູນມໍຣະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ຂອງບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ຍືນຍົງຄຽງຄູ່ຊາດລາວຕະຫຼອດໄປ.

ມາດຕາ 2. ຮູບເງົາ

ຮູບເງົາແມ່ນສິລະປະສັງລວມ ແລະ ເປັນສືບັນເທີງທີ່ເຂົ້າເຖິງຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນພາບເຄື່ອນໄຫວປະກອບກັບສຽງ ໄດ້ບັນທຶກໃສ່ຟິມ, ກາແຊັດວີດີໂອ, ແຜ່ນຊີດີ, ດີວີດີ, ຮາດດິດ ຫຼື ວັດຖຸບັນທຶກແບບອື່ນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຕໍ່ມວນຊົນ ໂດຍຜ່ານພາຫະນະເຕັກນິກຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນງານຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ຮູບເງົາທີ່ໄດ້ຜະລິດສົມບູນແລ້ວ;
2. ຟິມຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ຮູບເງົາທີ່ດ້ວຍພາຫະນະເຕັກນິກຮູບເງົາ, ໄດ້ບັນທຶກໃສ່ຟິມ ເພື່ອສາຍໃນຈຳພາບໂດຍຜ່ານເຄື່ອງສາຍ;
3. ຮູບເງົາວີດີໂອ ໝາຍເຖິງ ຮູບເງົາທີ່ຜະລິດດ້ວຍພາຫະນະເຕັກນິກວີດີໂອ ໂດຍໄດ້ບັນທຶກໃສ່ກາແຊັດວີດີໂອ, ແຜ່ນຊີດີ, ດີວີດີ, ຮາດດິດ ຫຼື ວັດຖຸບັນທຶກແບບອື່ນ ເພື່ອສາຍໂດຍຜ່ານເຄື່ອງ;
4. ຮູບເງົາໂທລະພາບ ໝາຍເຖິງ ຮູບເງົາເພື່ອອອກອາກາດໃນຄັ້ນໂທລະພາບ;
5. ກາແຊັດ ຫຼື ແຜ່ນຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ຮູບເງົາທີ່ສຳເນົາຈາກຟິມຮູບເງົາໃສ່ກາແຊັດວີດີໂອ, ແຜ່ນຊີດີ, ແຜ່ນດີວີດີ ແລະ ແບບອື່ນ;
6. ບົດຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ບົດເລື່ອງຮູບເງົາໃນຮູບແບບເອກະສານ ໂດຍໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນທຸກການຫັນປ່ຽນຂອງເລື່ອງຮູບເງົາ;
7. ບົດຖ່າຍທຳຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ການປະດິດສ້າງຂອງຜູ້ກຳກັບໃນຮູບແບບເອກະສານ ໂດຍໄດ້ສະແດງດວຍເຕັກນິກວິຊາສະເພາະ ແລະ ວິທີການປະຕິບັດບັນດາສາກຖ່າຍທຳ ຊຶ່ງອີງໃສ່ເນື້ອໃນຂອງບົດຮູບເງົາ;
8. ການເຄື່ອນໄຫວຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການສຳເນົາຮູບເງົາ;
9. ການຜະລິດຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສ້າງຮູບເງົາ ຈາກບົດຮູບເງົາ ຈົນເຖິງຮູບເງົາໄດ້ຜະລິດສຳເລັດ;
10. ການຈຳໜ່າຍຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ການນຳຮູບເງົາໄປສູ່ສັງຄົມ ດ້ວຍຮູບການຂາຍ, ການໃຫ້ເຊົ່າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ;

- 11.ການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຮູບເງົາໄປເຖິງມວນຊົນ ໂດຍຜ່ານການສາຍ, ອອກອາກາດທາງໂທລະພາບ, ສົ່ງເຂົ້າເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດ ແລະ ພາຫະນະອື່ນໆ;
- 12.ໜ່ວຍງານຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ໜ່ວຍງານທີ່ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງເຄື່ອນໄຫວໃນຂົງເຂດການຜະລິດຮູບເງົາ, ການຈຳໜ່າຍ, ເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 13.ໜ່ວຍງານບໍລິການຜະລິດຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການສະໜອງພາຫະນະອຸປະກອນເຕັກນິກ ແລະ ແຮງງານ ໃຫ້ແກ່ການ ຜະລິດຮູບເງົາ;
- 14.ເຈົ້າຂອງກຳມະສິດຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ລົງທຶນດ້ານການເງິນ ເພື່ອຜະລິດ ຫຼື ຊື້ກຳມະສິດ ແລະ ໄດ້ຮັບການມອບໃຫ້ ຫຼື ສືບທອດກຳມະສິດນຳໃຊ້ຮູບເງົາ ແລະ ຮູບການອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ

ລັດມີນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຮູບເງົາ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດ້ວຍ ການສ້າງ ແລະ ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວຮູບເງົາ ຕາມການກຳນົດຂອງລະບຽບກົດໝາຍ ຮັບປະກັນໃຫ້ບັນດາໜ່ວຍງານຮູບເງົາ ມີສິດສະເໝີພາບໃນການເຄື່ອນໄຫວ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານຮູບເງົາທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ປົກປ້ອງລິຂະສິດຂອງເຈົ້າຂອງຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ແລະ ສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືດ້ານຮູບເງົາກັບຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການຊຸກຍູ້ ການເຄື່ອນໄຫວດ້ານວິຊາການ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 5. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະການ ການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການເຜີຍແຜ່, ການບໍລິການ ແລະ ການຖ່າຍທຳຮູບເງົາ ຢູ່ດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ປະເພດຮູບເງົາ

ມາດຕາ 6. ປະເພດຮູບເງົາ

ຮູບເງົາແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບເງົາສາລະຄະດີ;
2. ຮູບເງົາວິທະຍາສາດ;
3. ຮູບເງົາກາຕູນ;
4. ຮູບເງົາເລື່ອງ.

ມາດຕາ 7. ຮູບເງົາສາລະຄະດີ

ຮູບເງົາສາລະຄະດີ ເປັນລາຍການທີ່ບັນລະຍາຍ ຫຼື ພັນລະນາເຖິງເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ ຢ່າງລະອຽດ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ຫຼື ອາດຈະເປັນການໄຈ້ແຍກບັນຫາໃດໜຶ່ງຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ຂ່າວສານ, ຫຼັກຖານ, ຂໍ້ມູນຕ່າງໆແກ່ຜູ້ຊົມເປັນຂັ້ນຕອນຕາມລຳດັບ ຊຶ່ງປະກອບມີ 02 ລັກສະນະ ຄື:

1. ສາລະຄະດີແບບເປົາສະໝອງ (Feature) : ສາລະຄະດີລັກສະນະນີ້ ບໍ່ຕ້ອງການເນື້ອໃນລະອຽດເລິກເຊິ່ງ ແລະ ໜັກສະໝອງ ພຽງແຕ່ສະເໜີເລື່ອງກ້ວາງໆ ພໍເຂົ້າໃຈດ້ວຍຮູບແບບທີ່ໃຫ້ຄວາມບັນເທີງ ສາລະຄະດີລັກສະນະນີ້ ມີຄື: ສາລະຄະດີທົ່ວໄປ, ສາລະຄະດີວັນສຳຄັນຕ່າງໆຂອງຊາດ, ສາລະຄະດີທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສາລະຄະດີປະຫວັດສາດ;
2. ສາລະຄະດີແບບລົງເລິກລະອຽດ (Documentary): ສາລະຄະດີລັກສະນະນີ້ ມີເນື້ອໃນຂໍ້ມູນຄວາມຈິງລະອຽດເລິກເຊິ່ງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສາລະຄະດີເລື່ອງນັ້ນມີຄວາມເຊື່ອຖື, ສ່ວນຫຼາຍຈະໃຊ້ວິທີສຳພາດ, ບັນລະຍາຍ, ລາຍງານນອກສະຖານທີ່, ສົນທະນາ ແລະ ໃຊ້ສຽງປະກອບຈາກສຽງຈິງ ຫຼື ສຽງສົດ ທີ່ບັນທຶກໄວ້ ແລະ ຕ້ອງສ້າງຄວາມດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ ຂອງຜູ້ຊົມດ້ວຍເຕັກນິກການຜະລິດທີ່ມີສຽງສົດປະກອບໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ສາລະຄະດີຊະນິດນີ້ ມີຄື: ສາລະຄະດີວິເຄາະ ແລະ ສາລະຄະດີຂ່າວ;

ມາດຕາ 8. ຮູບເງົາວິທະຍາສາດ

ຮູບເງົາວິທະຍາສາດ ແມ່ນການສັງລວມເອົາຮູບແບບວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ກ້າວໜ້າຕົວຈິງມາ ໄຈ້ແຍກອະທິບາຍແຕ່ລະບັນຫາໃຫ້ຄົນໄດ້ຮຽນຮູ້;

ມາດຕາ 9. ຮູບເງົາກາຕູນ

ຮູບເງົາກາຕູນ ແມ່ນຮູບພາບແຕ້ມ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຖ່າຍທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຮູບແຕ້ມມີການເຄື່ອນໄຫ້ໄດ້.

ມາດຕາ 10. ຮູບເງົາເລື່ອງ

ຮູບເງົາເລື່ອງ ແມ່ນຮູບເງົາທີ່ສັງລວມເອົາຍອດຂອງການສະແດງສິລະປະ ປະເພດຕ່າງໆ ດ້ວຍ ການສະແດງເປັນເລື່ອງຄ້າຍຄວາມຈິງ ຊຶ່ງປະກອບມີຫຼາຍລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບເງົາເລື່ອງຊີວິດ ແມ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບຄອບຄົວ ແລະ ການໃຫ້ກຳລັງໃຈ ໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນ;
2. ຮູບເງົາເລື່ອງຕະຫຼົກ ແມ່ນການສະແດງຮຽນແບບ ແລະ ບາງຄັ້ງສຽດສີ ວິຖີຊີວິດຂອງຄົນໃນສັງຄົມ;
3. ຮູບເງົາເລື່ອງຕໍ່ສູ້ ແມ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບການໃຊ້ກຳລັງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງ ເພື່ອເອົາຊະນະບັນຫາຕ່າງໆ;
4. ຮູບເງົາເລື່ອງຄວາມຮັກ ແມ່ນໄດ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຮັກຂອງບ່າວສາວ ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ອາລົມໃນການສະແດງເປັນພິເສດ;
5. ຮູບເງົາເລື່ອງສະຫຍອງຂ້ວນ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ຕົກໃຈໄປກັບເຫດການໃນເລື່ອງ;
6. ຮູບເງົາເລື່ອງສືບສວນ-ສອບສວນ ແມ່ນເວົ້າເຖິງບັນຫາປົດສະໜາ ທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນຊຳນານຂອງນັກກິດໝາຍ ເພື່ອໄຂບັນຫາປົດສະໜາ;
7. ຮູບເງົາເລື່ອງຜິສາງນາໄມ້ ແມ່ນການນຳເອົາຄວາມເຊື່ອ ທີ່ບໍ່ມີຄຳຕອບທີ່ແນ່ນອນມາສ້າງເປັນເປັນຮູບເງົາ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມມັກເບິ່ງ ເພື່ອເປັນການຍືນຍັນ ແລະ ໄຂປົດສະໜາຄວາມເຊື່ອຂອງບຸກຄົນ;
8. ຮູບເງົາເລື່ອງລັກສະນະອື່ນ

ໝວດທີ 3

ກິດຈະການກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ມາດຕາ 11. ຮູບແບບກິດຈະການກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ກິດຈະການກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ມີຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດຮູບເງົາ;
2. ການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຮູບເງົາ
3. ການບໍລິການຮູບເງົາ;
4. ການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ;
5. ຮູບການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ;
6. ການສາຍຮູບເງົາຢູ່ໃນໂຮງ ແລະ ເຄື່ອນທີ່;
7. ການຈັດ, ການເຂົ້າຮ່ວມງານມະຫາກຳ, ສັບປະດາ ແລະ ງານວາງສະແດງຮູບເງົາ;
8. ຮູບແບບກິດຈະການອື່ນ.

ມາດຕາ 12. ການຜະລິດຮູບເງົາ

ບັນດາການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ການຈັດຕັ້ງມະຫາຂົນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ສປປ ລາວ ທີ່ເປັນຄົນລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈະຜະລິດຮູບເງົາ ຕ້ອງເອົາເນື້ອໃນບົດເລື່ອງຮູບເງົາໄປກວດຜ່ານ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ສາມາດດຳເນີນການຖ່າຍທຳ ແລະ ການຜະລິດຮູບເງົາ.

ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນ ທີ່ມາຈາກຕ່າງປະເທດ ມີຈຸດປະສົງເຄື່ອນໄຫວຖ່າຍທຳ ຮູບເງົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງພ້ອມດ້ວຍເນື້ອໃນບົດຮູບເງົາ, ບົດຖ່າຍທຳ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດ. ເອກະສານແຕ່ລະສະບັບຕ້ອງແປເປັນພາສາລາວ.

ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີຈຸດປະສົງຜະລິດຮູບເງົາເລື່ອງກ່ຽວກັບ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເອົາເນື້ອໃນບົດຮູບເງົາໄປຜ່ານສະຖານທູດລາວ ປະຈຳປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈຶ່ງສາມາດດຳເນີນການຖ່າຍທຳ ແລະ ການຜະລິດຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 13. ບຸກຄະລາກອນໃນການສ້າງຮູບເງົາ

ບຸກຄະລາກອນໃນການສ້າງຮູບເງົາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ກຳກັບການສ້າງ;
2. ຜູ້ກຳກັບການສະແດງ;
3. ນັກຖ່າຍ;
4. ຜູ້ຮັບຜິດຊອບເຕັກນິກ;
5. ຜູ້ຕັດຕໍ່;

6. ນັກສະແດງ;
7. ນັກພາກຮູບເງົາ;
8. ອື່ນໆ.

ບຸກຄະລາກອນໃນການສ້າງຮູບເງົາ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການສ້າງຮູບເງົາ ຕ້ອງມີບັດເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກຮູບເງົາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບໃນການຄຸ້ມຄອງ ຊຶ່ງແມ່ນກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ອອກໃຫ້.

ມາດຕາ 14. ການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າຮູບເງົາ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ ແລະ ບໍລິການ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວກ່ອນ ຈັງມີສິດສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 15. ເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຮູບເງົາ

ການນຳເຂົ້າຮູບເງົາ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ ແລະ ບໍລິການ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນທີ່ສ້າງສັນ, ມີປະໂຫຍດໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ການບັນເທີງ, ບໍ່ຂັດກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດ, ບໍ່ຕ້ານລະບອບການປົກຄອງ, ບໍ່ຜິດຕໍ່ວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ບໍ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມສາມັກຄີກັບປະເທດເພື່ອນມິດໃນໂລກ.

ການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ເພື່ອເຜີຍແຜ່, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ບໍລິການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນດີ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 16. ການບໍລິການຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເອົາຟິມຮູບເງົາຕ່າງປະເທດມາສາຍບໍລິການຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາເນື້ອໃນຈາກ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວກ່ອນສາຍບໍລິການ, ສ່ວນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງຜ່ານພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ເວລາສາຍບໍລິການຕ້ອງພາກເປັນພາສາລາວ ຍົກເວັ້ນຮູບເງົາເອກະສານດ້ານ ວິຊາການວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ແລະ ຕຳລາຮຽນພາສາຕ່າງປະເທດ ແຕ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສຳເນົາໄປຈຳໜ່າຍ ກ່ອນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 17. ການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ

ການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາລາວ ແລະ ຮູບເງົາຕ່າງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າເພື່ອຈຳໜ່າຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຄຳຮ້ອງຕໍ່ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ເອກະສານປະກອບຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຫັງສືສະເໜີຂໍອະນຸຍາດ;
2. ຫັງສືຢັ້ງຢືນລິຂະສິດຕໍ່ຮູບເງົາ;
3. ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ພາຍໃນເວລາ ສິບວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຄຳຮ້ອງ ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ໄດ້ຮັບການກວດກາຮູບເງົາແລ້ວ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງພິຈາລະນາອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່. ໃນກໍລະນີບໍ່ອະນຸຍາດ ຕ້ອງມີ ຫັງສືແຈ້ງຕອບແລະ ອະທິບາຍເຫດຜົນຈະແຈ້ງ.

ມາດຕາ 18. ຮູບການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ

ຮູບການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສາຍໃນໂຮງຮູບເງົາ ແລະ ສາຍເຄື່ອນທີ່;
2. ອອກອາກາດທາງຄື້ນໂທລະພາບ ແລະ ສົ່ງເຂົ້າສາຍໃນເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດ;
3. ນຳເອົາຮູບເງົາສົ່ງເຂົ້າສາຍຢູ່ງານສັບປະດາຮູບເງົາ ຫຼື ງານມະໂຫລານຮູບເງົາສາກົນ;
4. ເຜີຍແຜ່ທາງກາແຊັດວີດີໂອ, ແຜ່ນຊີດີ, ວີຊີດີ, ດີວີດີ, ຮາດດິດ ຫຼື ວັດຖຸບັນທຶກແບບອື່ນ;
5. ຮູບການເຜີຍແຜ່ແບບອື່ນ.

ມາດຕາ 19. ການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາທາງໂທລະພາບ

ຮູບເງົາທີ່ຈະອອກອາກາດທາງໂທລະພາບ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລັດດ້ານຮູບເງົາ ຫຼື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່ໂທລະພາບແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 20. ການສາຍຮູບເງົາຢູ່ໃນໂຮງ ແລະ ເຄື່ອນທີ່

ການສາຍຮູບເງົາຢູ່ໃນໂຮງ ແລະ ເຄື່ອນທີ່ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນການສາຍຮູບເງົາຢູ່ໃນໂຮງ ແລະ ເຄື່ອນທີ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສ່ວນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງຜ່ານພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນ;

2. ເນື້ອໃນຮູບເງົາຕ້ອງຜ່ານການກວດກາຈາກ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຮູບເງົາທີ່ນຳໄປສາຍ ຕ້ອງເປັນຮູບເງົາທີ່ດີມີລັກສະນະກ້າວໜ້າ ບໍ່ຂັດກັບຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ບໍ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມສາມັກຄີກັບເພື່ອນມິດໃນໂລກ;
4. ຖ້າເປັນຮູບເງົາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພາກເປັນພາສາລາວ ຫຼື ນຳໃຊ້ພາສາເດີມຢູ່ໃນຮູບເງົາ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ແປເປັນພາສາລາວໃສ່ໜັງສືລອດພັນຢູ່ໃນໜ້າຈໍຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 21. ການຈັດ, ການເຂົ້າຮ່ວມສັບປະດາ, ງານມະຫາກຳຮູບເງົາ ແລະ ງານວາງສະແດງຮູບເງົາ ຢູ່ ພາຍໃນປະເທດ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຮັບຜິດຊອບຈັດສັບປະດາ ແລະ ງານມະຫາກຳຮູບເງົາແຫ່ງຊາດ, ງານມະຫາກຳຮູບເງົາສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການບົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຮັບຜິດຊອບຈັດງານສັບປະດາ ແລະ ງານມະຫາກຳແຂ່ງຂັນຮູບເງົາ ໃນຂະແໜງວິຊາສະເພາະ, ຫົວຂໍ້ສະເພາະ ຕາມການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຮູບເງົາທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດເຜີຍແຜ່ຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;

ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ອາດສາຍຮູບເງົາຕ່າງປະເທດໄດ້ຕາມການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ໜັງສືສະເໜີຈັດງານມະຫາກຳຮູບເງົາ, ງານແຂ່ງຂັນຮູບເງົາ ໃນຂະແໜງວິຊາສະເພາະ, ຫົວຂໍ້ສະເພາະ ແລະ ການຈັດສາຍຮູບເງົາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີຈຸດປະສົງ, ຂອບເຂດ, ເວລາ, ສະຖານທີ່ຈັດ, ລາຍຊື່ຮູບເງົາ ແລະ ເປົ້າໝາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ; ພາຍໃນກຳນົດເວລາສິບວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໜັງສືສະເໜີ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ການຕົກລົງເຫັນດີ ຫຼື ໃນກໍລະນີຫາກບໍ່ເຫັນດີ ກໍ່ຕ້ອງຕອບເປັນ ລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມທັງຊີ້ແຈງເຫດຜົນໃຫ້ຜູ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 22. ການເຂົ້າຮ່ວມງານມະຫາກຳຮູບເງົາ, ການແຂ່ງຂັນຮູບເງົາ, ງານວາງສະແດງຮູບເງົາສາກົນ ແລະ ການຈັດສັບປະດາຮູບເງົາຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ໜ່ວຍງານຜະລິດຮູບເງົາ, ຈາໜ່າຍຮູບເງົາ, ເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ ແລະ ໂທລະພາບຂັ້ນຕ່າງໆ ຂອງ ສປປ ລາວ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມງານມະຫາກຳຮູບເງົາ, ງານແຂ່ງຂັນຮູບເງົາ ແລະ ງານວາງສະແດງຮູບເງົາສາກົນ ແລະ ສາມາດຈັດສັບປະດາຮູບເງົາລາວ ຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການເຫັນດີ ເປັນລາຍລັກ ອັກສອນຂອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;

ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີຈຸດປະສົງຈັດງານມະຫາກຳຮູບເງົາ, ການແຂ່ງຂັນຮູບເງົາ, ງານສະແດງຮູບເງົາສາກົນ ແລະ ການຈັດສັບປະດາຮູບເງົາກ່ຽວກັບ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສະຖານທູດລາວ ປະຈຳປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

ຮູບເງົາ ທີ່ນຳເຂົ້າຮ່ວມງານມະຫາກຳຮູບເງົາ, ງານແຂ່ງຂັນຮູບເງົາ ແລະ ງານວາງສະແດງຮູບເງົາສາກົນ ແລະ ງານສັບປະດາຮູບເງົາລາວ ຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຜີຍແຜ່ຈາກ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ກ່ອນຈຶ່ງສາມາດນຳເຂົ້າງານຕາມທີ່ກ່າວມານັ້ນ.

**ໝວດທີ 4
ການສຳເນົາຮູບເງົາ**

ມາດຕາ 23. ການສຳເນົາຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຖ່າຍທຳຮູບເງົາສາລະຄະດີ, ຮູບເງົາເລື່ອງ, ກາຕູນ ແລະ ຮູບເງົາປະເພດອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວໃນເມື່ອຜະລິດຮູບເງົາສົມບູນແບບແລ້ວ ຕ້ອງສົ່ງຕົ້ນສະບັບ ທີ່ສະບັບໃຫ້ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ພາຍໃນສິບສອງເດືອນ ເພື່ອເກັບຮັກສາໄວ້ສຳເນົາ. ຜະລິດເປັນຮູບເງົາປະເພດໃດ ໃຫ້ສົ່ງເປັນຮູບເງົາ ປະເພດນັ້ນ ເຊັ່ນ: ພິມ 16 ມມ, 35 ມມ, ກາແຊັດວີດີໂອ, ແຜ່ນຊີດີ, ດີວີດີ, ຮາດດິດ ຫຼື ວັດຖຸບັນທຶກແບບອື່ນ.

ມາດຕາ 24. ການສຳເນົາຮູບເງົາແຫ່ງຊາດ

ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນອົງການສຳເນົາຮູບເງົາແຫ່ງຊາດໃນການຄຸ້ມຄອງສາງພິມ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາຮູບເງົາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສ້ອມແປງຄຸນນະພາບຂອງຮູບເງົາ ໃຫ້ສາມາດຄົງຢູ່ໄດ້ຕາມເວລາອັນສົມຄວນ.

ໝວດທີ 5

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ

ມາດຕາ 25. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດ ຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
- ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນ;
- ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 26. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບົບກົດໝາຍ, ແຜນງານ, ແຜນການພັດ ທະນາຮູບເງົາ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດເປັນແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາຮູບເງົາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບົບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຮູບເງົາ;
4. ຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງໜ່ວຍງານຮູບເງົາ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ;
5. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະ ທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບກົດໝາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການກ່ຽວກັບຮູບເງົາ;
6. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນຮູບເງົາ ທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ວິຊາສະເພາະ;
7. ຄົ້ນຄ້ວາ, ພິຈາລະນາ, ອະນຸຍາດ, ໂຈະ, ຍົກລະດັບ ແລະ ຖອບໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຮູບເງົາ;

8. ອອກ ແລະ ຖອນບັດນັກວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ, ຂອງໜ່ວຍຮູບເງົາທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
9. ເກັບກູ້ ແລະ ທຳລາຍຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
10. ເກັບຮັກສາສຳເນົາຮູບເງົາ ເພື່ອເປັນຄັງມໍຣ໌ເກຂອງຊາດ;
11. ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ແລະ ສະກັດກັ້ນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຮູບເງົາ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
12. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບຮູບເງົາ;
13. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ໃຫ້ລັດຖະບານເປັນປົກກະຕິ;
14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 27. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ;
3. ສຳຫຼວດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
4. ຕິດຕາມ ແລະ ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ;
5. ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຖ່າຍທຳຮູບເງົາ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນແຂວງ ແລະ ນະຄອນ;
6. ຄຸ້ມຄອງຮູບເງົາ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຮູບເງົາທີ່ເປັນກະແຊັດ ຫຼື ແຜ່ນຮູບເງົາ;
7. ອອກ, ຖອນ ແລະ ລົບລ້າງໃບອະນຸຍາດ ກ່ຽວກັບການຈຳໜ່າຍກະແຊັດ ຫຼື ແຜ່ນຮູບເງົາ , ເກັບກູ້ທຳລາຍຮູບເງົາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
8. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້ທ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮູບເງົາ;
9. ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ແລະ ສະກັດກັ້ນການເຄື່ອນໄຫວຮູບເງົາ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືດ້ານຮູບເງົາກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງອົງການທີ່ມີສິດກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 28. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບຮູບເງົາ;
2. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການກ່ຽວກັບຮູບເງົາ;
3. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີຮູບເງົາ;
4. ອອກ, ຖອນ ແລະ ລົບລ້າງໃບອະນຸຍາດຈຳໜ່າຍກາແຊັດ ຫຼື ແຜ່ນຮູບເງົາ, ທຳລາຍຮູບເງົາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮູບເງົາ;
6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 29. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຮູບເງົາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

**ໝວດທີ 6
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຮູບເງົາ**

ມາດຕາ 30. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ດໍາເນີນກິດຈະການຮູບເງົາ ແມ່ນໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີແກ້ໄຂກັນດ້ວຍວິທີການປະນີປະນອມ ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ແມ່ນໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ, ສ່ວນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 31. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 7

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 32. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ

ຫ້າມຜູ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາຕ້ານ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
2. ໂຄສະນາແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ສ້າງຄວາມອາຄາດບາດໝາງ ລະຫວ່າງ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງຊາດ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ມີແນວຄິດເຊື່ອມເສຍ, ເປັນໄພຕໍ່ສັງຄົມ, ລາມີກອນາຈານ, ການກະທຳທີ່ໂຫດຫັງມ, ເຊື່ອຖືງົມງວາຍ ແລະ ທຳລາຍຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງພັກ-ລັດ, ຄວາມລັບດ້ານການທະຫານ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການພົວພັນຕ່າງປະເທດ, ຄວາມລັບຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຄວາມລັບອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ເສກສັນປັນແຕ່ງ, ບິດເບືອນຄວາມຈິງ, ພິກປິ້ນປະທ້ວດສາດ, ປະຕິເສດຜົນງານການປະຕິວັດ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 33. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ

ທ້າມພະນັກງານກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຝົນ
ກັບຈັນຍາບັນຂອງນັກວິຊາການຮູບເງົາລາວ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ ລວມທັງທ້າມມີພິດຕິກຳ ຕາມ
ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 32 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34. ຂໍ້ທ້າມສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ທ້າມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັດຂວາງການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ນັກວິຊາການຮູບເງົາ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານ ແລະ ແຊກແຊງ
ບົດຮູບເງົາທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຂັດຂວາງການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາທຸກປະເພດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດ
ໝາຍ;
3. ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ໝິ່ນປະໝາດ ແລະ ໃຊ້ຄວາມ
ຫຍາບຊ້າຕໍ່ນັກວິຊາການຮູບເງົາ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 8

ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ມາດຕາ 35. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນກິດຈະກຳຜະລິດຕະພັນຮູບ
ເງົາຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕາມລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ທີ່ກຳນົດ
ອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຄ່າທຳນຽມຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ສ່ວນຄ່າບໍລິການ ຕ້ອງລາຍ
ງານລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເປັນປົກກະຕິ.

ໝວດທີ 9

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 36. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ວຽກງານຮູບເງົາ ຈະໄດ້ຮັບຍ້ອງຍໍ ເຊັ່ນ: ຫຼຽນໄຊ, ຫຼຽນກ້າ, ໃບຍ້ອງຍໍ, ນາມມະຍົດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 37. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕາມກຳລະນິເບົາ ຫຼື ໜັກ ຄື: ສຶກສາອົບຮົມກ່າວ ເຕືອນ, ປັບໃໝ, ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ, ຖອນໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ, ຖອນບັດນັກວິຊາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກ ລົງໂທດທາງອາຍາ.

**ໝວດທີ 10
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 38. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 39. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍ ເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ

